

Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα Αρχιεπισκόπου

Ξλέψ Θεοῦ Αρχιεπίσκοπος τῆς Ἁγιωτάτης Αρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, ὑπέρτιμος καὶ Ἐξάρχος πάσης Ὠκεανίας, τοῖς Θεοφιλεστάτοις Ἐπισκόποις, τῷ εὐαγεῖ κλήρῳ, ταῖς μοναστικαῖς ἀδελφότησι, τοῖς Προέδροις τῶν ἐντίμων Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καὶ Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, τοῖς διδάσκουσι καὶ τοῖς διδασκομένοις ἐν τοῖς Σχολείοις, τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς φιλανθρωπικοῖς καθιδρύμασι καὶ παντὶ τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ τοῦ ἐν Βηθλεέμ τεχθέντος Σωτήρος Χριστοῦ.

Τιμιώτατοι Ἀδελφοὶ συνεπίσκοποι καὶ ἀγαπητὰ μου παιδιὰ,

Μέσα στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία ὑπάρχουν ἀφηγήσεις γιὰ ὑπερφυσικὲς γεννήσεις ἀνθρωποθεῶν, ὅμως αὐτὸ πού ἐξῆσε ἡ ἀνθρωπότητα μὲ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀπολύτως νέο καὶ μοναδικό. Ὁ ἴδιος ὁ Θεός - καὶ ὄχι κάποιος ἐκπρόσωπός Του - ἐνσαρκώνεται καὶ εἰσέρχεται μέσα στὸν κόσμον καὶ τὴν ἱστορία, γιὰ νὰ δώσει στὸν ἄνθρωπον τὴ δυνατότητα νὰ θεωθεῖ καὶ νὰ ζήσει τὴν «ἐν Θεῷ» αἰωνιότητα. Ἐδῶ δὲν μιλοῦμε πλέον γιὰ ἀθανασία, ἡ ὁποία, ὡς ἰδέα, ἦταν ἀπολύτως οἰκεία σὲ ὅλους τοὺς λαούς. Ἄλλωστε αὐτὴ ἀποτελοῦσε τὴ βασικὴ ὑπόσχεση πολλῶν κατὰ καιροὺς καὶ κατὰ τόπους θεῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ τίς ὑπερφυσικὲς τους δυνάμεις καθήλωναν τὴν ἀνθρώπινη σκέψη καὶ προοπτικὴ. Ἦρθε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμον νὰ ἀνατρέψει αὐτὴ τὴ συνηθισμένη καὶ κοινῶς ἀποδεκτὴ περὶ ἀθανασίας ἀντίληψη στὴν ἱστορία τῶν θρησκειῶν. Ὁ Χριστὸς δὲν προσφέρει ἀθανασία, ἀλλὰ παρέχει σὲ ὅλους μας τὴ δυνατότητα τῆς αἰωνίου ζωῆς. Μιλοῦμε γιὰ δύο τελειῶς διαφορετικὰ πράγματα. Ἡ ἀθανασία σχετίζεται μὲ τὰ παρόντα καὶ ἔχει ὅρια. Ἡ αἰωνιότητα σχετίζεται μὲ τὰ μέλλοντα καὶ δὲν ἔχει ὅρια. Ἡ ἀθανασία εἶναι προνόμιον ὀλίγων, ἡ αἰωνιότητα εἶναι δυνατότητα γιὰ ὅλους. Ἡ ἀθανασία παραπέμπει σὲ μιὰ στατικότητα, ἡ αἰωνιότητα καθορίζεται ἀπὸ μιὰ δυναμικὴ, διότι σχετίζεται μὲ τὴν καθημερινὴ μεταμόρφωση καὶ τὸν συνεχῆ ἀγῶνα.

Μιὰ ἄλλη εἰδοποιὸς διαφορὰ, σχετικὴ μὲ τὸ νόημα τῆς αἰωνιότητος πού βλέπουμε στὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ὅτι, ἐνῶ οἱ ἀνθρωποθεοὶ μέχρι καὶ σήμερον ἐπιδεικνύουν τίς ὑπερφυσικὲς τους δυνάμεις καὶ στηρίζονται σ' αὐτές, ὁ Χριστὸς ἦρθε ταπεινὰ καὶ ἀθόρυβα. Μὲ τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ

τελικά καθαγιάζεται ἡ ἀδυναμία! Μιὰ ἀδυναμία πού ἀποδεικνύει τὴν παντοδυναμία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ μοναδικοῦ πού ἀποκαλύφθηκε «ἐν σαρκὶ» στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία. Ἀδυναμία πού δὲν φαίνεται μόνο στό ταπεινό τῆς Γεννήσεώς Του ἀλλὰ καὶ στό ὅτι ὁ ἐρχομὸς Του καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους στὴ θεογνωσία καὶ τὴ θέωση, μιὰ κατάσταση τὴν ὁποία ἀπεχθάνονται πολλὲς ἐκ τῶν θρησκειῶν.

Θεοφιλέστατοι ἀδελφοὶ καὶ ἀγαπητὰ μου παιδιὰ,

Δέ χρειάζεται νὰ εἴμαστε ἐξαιρετικὲς προσωπικότητες γιὰ νὰ ζήσουμε ὁμορφα καὶ νὰ ζήσουν καὶ αὐτοὶ πού εἶναι δίπλα μας ἀνθρώπινα. Ἄρκει νὰ ἀποδεχθοῦμε τὰ λάθη μας, νὰ παραιτηθοῦμε ἀπὸ τίς αὐταπάτες τοῦ «ὠραίου», νὰ σπάσουμε τὸ φράγμα τοῦ «ἐγώ», νὰ ἀποποιηθοῦμε τὴν «παντοδυναμία» τῆς ἀθανασίας καὶ νὰ συμφιλιωθοῦμε μὲ τὴν «ἀδυναμία» τῆς αἰωνιότητος. Εἶναι ἐπιτυχία τοῦ ἀνθρώπου, τελικά, νὰ ἀποδεχθεῖ ὡς τρόπο ζωῆς τὴν ἀδυναμία. Ἡ παγερὴ ἐκεῖνη «ἅγια νύχτα» τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου παραπέμπει στίς χαμένες ἐλπίδες μας, στὰ ξεχασμένα ὄνειρά μας καὶ στίς ἐγκαταλελειμμένες προοπτικὲς μας. Τὸ σκοτάδι ἐκεῖνο θυμίζει τὴν ὁδὴν τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς πού ἀναζητᾷ νόημα καὶ κουράγιο. Μέσα σὲ ὅλο αὐτὸ τὸ σκοτάδι, ἡ ἀδυναμία ἑνὸς παντοδύναμου Θεοῦ ἔρχεται νὰ ἀνατρέψει τὰ πάντα, δίδοντας φῶς καὶ ἐλπίδα. Ἐτσι, ταπεινὰ καὶ ἀθόρυβα, οἱ χαμένες ἐλπίδες ἐπιστρέφουν, τὰ ξεχασμένα ὄνειρα γίνονται πραγματικότητα, οἱ ἐγκαταλελειμμένες προοπτικὲς ἀνανεώνονται. Γιατί, ἀπλῶς, ἀρχίζουμε νὰ ζοῦμε ἀλλιῶς. Ἀναπαυόμαστε στὴν ἀδυναμία τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ, ἡ ψυχὴ μας ἐλευθερώνεται καὶ τότε μιὰ καινούργια ψυχικὴ ἄνοιξη ἀνατέλλει.

Καλὰ Χριστούγεννα καὶ Χρόνια πολλά!

Ἐν Σύδνεϋ, τῇ 25ῃ Δεκεμβρίου 2021,
Ὁ Αρχιεπίσκοπός σας

† Ὁ Αὐστραλίας Μακάριος